

संपेतुः एकीवभूवुः ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ पंचानां शब्दादीनां इंद्रियार्थानां इंद्रियैरर्थ्यमानानां कृतेशोकावेशः शोकागमः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥
तस्य नादेन संव्रस्ताः पक्षिणः सर्वतो दिशं ॥ विमुक्तनादाः संपेतुः स्थलजा जलजैः सह ॥ १० ॥ संप्रहृतमृगद्वीपिमहिषर्क्षसमाकुलं ॥ तद्वनंतस्य नादेन संप्रस्थित
मिवाभवत् ॥ ११ ॥ तस्योरुवाताभिहतास्ताम्रपल्लववाहवः ॥ विदूरजाताश्चलताः समाश्लिष्यन्ति पादपान् ॥ १२ ॥ तस्मिन्क्षणे थप्रववौ मारुतो भृशदारुणः ॥
रजसा संवृतं तेन नष्टज्योतिरभून्नभः ॥ १३ ॥ पंचानां पांडुपुत्राणामविज्ञातो महारिपुः ॥ पंचानामिंद्रियार्थानां शोकावेश इवातुलः ॥ १४ ॥ सदृष्ट्वा पांडवान् दूरा
तूष्ण्याजिनसमावृतान् ॥ अदृष्टोत्तद्वनद्वारं मैनाक इव पर्वतः ॥ १५ ॥ तं समासाद्य विव्रस्ता रुष्णा कमललोचना ॥ अदृष्टपूर्वं संत्रासान्न्यमीलयतलोचने ॥ १६ ॥
दुःशासनकरोत्सृष्टविप्रकीर्णशिरोरुहा ॥ पंचपर्वतमध्यस्थानदीवाकुलतांगता ॥ १७ ॥ मोमुल्यमानां तां तत्र जगद्गुह्यः पंचपांडवाः ॥ इंद्रियाणि प्रसक्तानि विषये
षु यथारतिं ॥ १८ ॥ अथ तां राक्षसीं मायामुत्थितां घोरदर्शनां ॥ रक्षोघ्नैर्विविधैर्मंत्रैर्धौम्यः सम्यक्प्रयोजितैः ॥ १९ ॥ पश्यतां पांडुपुत्राणां नाशयामास वीर्यवान् ॥
सनष्टमायोऽतिबलः क्रोधविस्फारितेक्षणः ॥ २० ॥ काममूर्तिधरः क्रूरः कालकल्पो व्यदृश्यत ॥ तमुवाच ततो राजा दीर्घप्रज्ञो युधिष्ठिरः ॥ २१ ॥ को भवान्कस्य वा
किं ते क्रियतां कार्यमुच्यतां ॥ प्रत्युवाचाथ तद्रक्षो धर्मराजं युधिष्ठिरं ॥ २२ ॥ अहं वकस्य वै भ्राता किमीर इति विश्रुतः ॥ वने स्मिन् काम्यकेशून्ये निवसामि गतज्व
रः ॥ २३ ॥ युधिनिर्जित्य पुरुषानाहारं नित्यमाचरन् ॥ केयूयमभिसंप्राप्ता भक्ष्यभूता ममांतिकं ॥ युधिनिर्जित्य वः सर्वान् भक्षयिष्ये गतज्वरः ॥ २४ ॥ वैशं
पायन उवाच ॥ युधिष्ठिरस्तु तच्छ्रुत्वा वचस्तस्य दुरात्मनः ॥ आचक्षते ततः सर्वं गौत्रनामादिभारत ॥ २५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पांडवो धर्मराजो हं यदिते
श्रोत्रमागतः ॥ सहितो भ्रातृभिः सर्वैर्भीमसेनार्जुनादिभिः ॥ २६ ॥ हतराज्यो वने वा संवस्तुं कृतमतिस्ततः ॥ वनमभ्यागतो घोरमिदं तव परिग्रहं ॥ २७ ॥ विदु
र उवाच ॥ किमीरस्त्वब्रवीदेनं दिष्ट्या देवैरिदं मम ॥ उपपादितमद्येह चिरकालान् मनोगतं ॥ २८ ॥ भीमसेनवधार्थं हि नित्यमभ्युद्यता युधः ॥ चरामि पृथिवीं क
त्तानै न च सा दयाम्यहं ॥ २९ ॥ सोयमासादितो दिष्ट्या भ्रातृहाकांक्षितश्चिरं ॥ अनेन हि मम भ्राता वको विनिहतः प्रियः ॥ ३० ॥ वैत्रकीयवने राजन् ब्राह्मणच्छ
ग्ररूपिणा ॥ विद्याबलमुपाश्रित्य न त्वस्य स्यौरसंबलं ॥ ३१ ॥ हिडिंबश्च सखामत्यंदयितो वनगोचरः ॥ हतो दुरात्मनानेन स्वसाचास्य हतापुरा ॥ ३२ ॥
॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ वैत्रकीयवने एकचक्रायां ॥ ३१ ॥ मयं मम ॥ ३२ ॥